

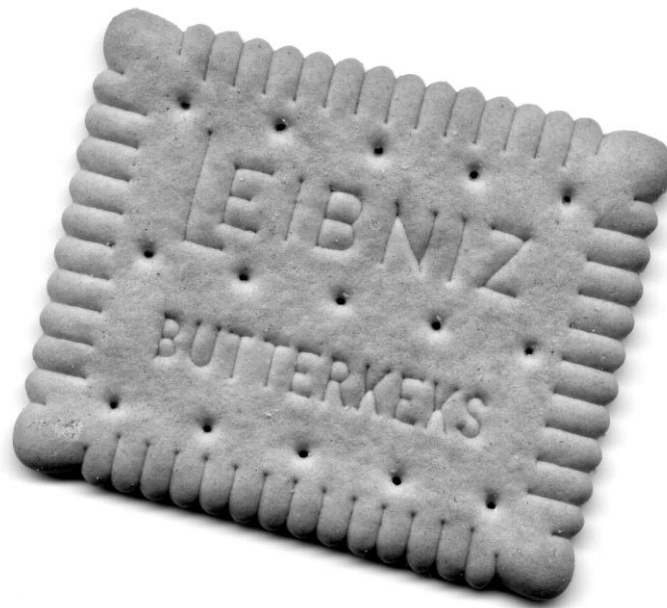
**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

KOEK VAN EIGEN DEEG

Blijspel in twee bedrijven

door

STEF HUDEPOHL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOEK VAN EIGEN DEEG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEF HUDEPOHL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jan Honthorst - werkloze timmerman

Els Honthorst - zijn vrouw

Joop Fraterman - directeur van de koekfabriek, een beetje een sul

Tine Fraterman - vrouw van Joop, ingebeeld type

Vera Pley - zus van Tine. Heeft een viskar als handel

Dinie Pley - bejaarde moeder van Tine en Vera

Sandrine Wessels - fabriekarbeidster 1

Cora Straatman - fabrieksarbeidster 2

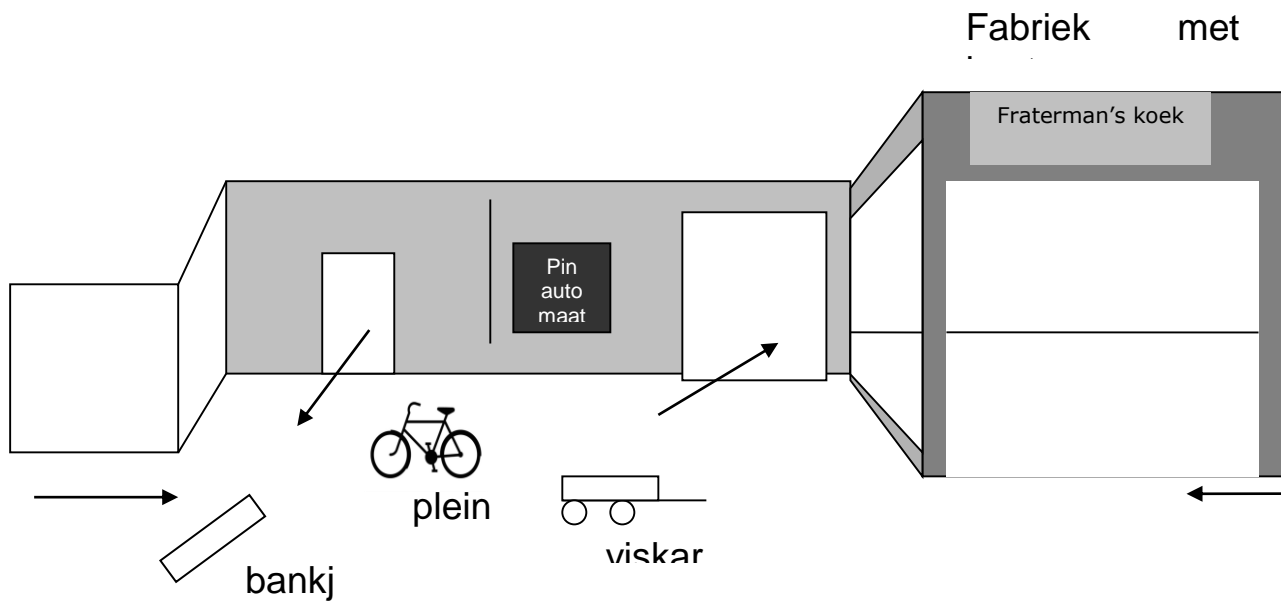
Freek Heuvelmans - criminele zwerver met ambities

Jente Jeuring - Ambtenaar van bijzondere zaken. Zeurderig type.

DECOR:

Dorpsplein, zicht op achterwand met links een huisdeur en rechts de poort van de koekfabriek.

De koekfabriek aan de rechterkant is open, zodat het publiek kan zien wat er binnen gebeurt. Inrichting: kantoor van de fabriek.

Toneelbeeld als hierboven, maar zonder viskar. De deur links gaat open: Els Honthorst komt naar buiten en doet een broodtrommel in de fietstas.

EERSTE BEDRIJF

Els: Jan! Opschieten! Het is al tien voor acht! Je wil toch niet te laat komen!

Jan: *(komt achter haar aan, gekleed in blauwe timmermansbroek en T-shirt)* Nee, natuurlijk niet. Ik kom toch nooit te laat! *(Drukt Els een kus op de wang en stapt op zijn fiets).* Nou, tot vanmiddag dan maar. Wat eten we vanavond?

Els: Wat dacht je, het is maandag...

Jan: Oh ja, kliekjesdag. Toch lekker. *(Hij wil wegfietsen)*

Els: Vergeet je niet iets?

Jan: Vergeten?

Els: Ja, je werkkist. Wou je gaan timmeren zonder hamer?

Jan: Ach ja, natuurlijk. Stom van me. *(Hij stapt af, loopt weer naar binnen en komt terug met een werkkist).* Maandag hè, altijd lastig om weer op gang te komen.

Els: Jij toch niet? Je gaat altijd fluitend naar je werk!

Jan: Tja... *(Twijfelt even, begint dan een deuntje te fluiten en rijdt weg)*

Els: *(Kijkt hem peinzend na)* Wat heeft-ie toch? Zo ken ik hem niet... *(Haalt schouders op en gaat weer naar binnen. Freek Heuvelmans komt op, gekleed in een kreukelig jasje en met een oude aktetas in de hand. Hij kijkt wat rond en ziet de geldautomaat. Freek opent zijn aktetas en haalt er een aantal bankpasjes uit, waarmee hij naar de geldautomaat loopt. Hij steekt de ene na de andere kaart in de automaat, maar geen van de kaarten doet het. Freek gooit alle kaarten direct weg)*

Freek: Niks... Niks... Dat wordt niks dit keer... Lang leve het plastic geld! Dan moet ik maar weer eens iets nieuws beginnen. Een frisse start! *(ruikt onder zijn oksels)* Nou ja... fris. *(Hij doet zijn jasje uit en trekt het andersom aan)* Zo, dat is beter! *(Hij spuwt even in zijn handen en strijkt zijn haar glad naar achter)* En Freek Heuvelmans is weer het heertje! *(Cora en Sandrine komen op, in hun werkkleding: blauwe of witte jas tot over de heupen. In hun handen hebben ze allebei een baret van polipropyleen)*

Freek: *(overdreven beleefd)* Dag schoonheden! De dag breekt pas echt aan als jullie langskomen!

Sandrine: Ja, ja...

Cora: Onze dag breekt altijd veel te vroeg aan... Om acht uur al weer koek staan inpakken. En mijn bed was nog wel zo lekker warm vanmorgen.

Freek: Dames, als ik jullie zo zie: Ik zou willen dat ik een koekje was!

Sandrine: *(bekijkt hem eens goed)* Nou dan kwam je anders niet door de keuringsdienst van waren heen...

Cora: Hi, hi... Snap je hem? Je bent niet goed genoeg.

Sandrine: Nee, veel te vet! Kom, Cora, gauw naar binnen, voordat dat gekke mens weer komt.

Freek: Gek mens?

Sandrine: Ja... Mevrouw Fraterman. Staat elke ochtend bij de poort belangrijk te wezen. Pas maar op dat je haar niet tegen het lijf loopt!

Freek: Fraterman? Van de fabriek? Is ze de eigenaar?

Cora: Hi, hi... Mevrouw Fraterman?

Sandrine: Zou ze willen. Maar ze is wel met de directeur getrouwd en nou denkt ze dat de hele wereld van haar is. Vlug Cora, volgens mij komt ze eraan! *(Beiden gaan snel de poort van de fabriek in. Tine en Joop Fraterman komen aanlopen. Tine heeft een winkeltas van een chique modezaak in haar hand)*

Joop: Tine, moet dat nou echt, iedere morgen?

Tine: *(hooghartig)* Joop Fraterman, je bent de directeur van een fabriek, de rijkste man van de hele streek en je bent getrouwd met een vrouw die met haar waardige verschijning jou in ieder geval nog wat aanzien geeft. Wees dus blij dat ik me elke morgen de moeite getroost om je naar je arbeidsresidentie te begeleiden!

Joop: Arbeidsresidentie? Je bedoelt gewoon mijn kantoor?

Tine: Van waaruit jij je imperium beheert! Bovendien wil ik nog even langs de banketbakker. Morgenmiddag krijg ik de dames van de Ladies Circle op de thee. Vreselijk saai, en altijd dezelfde verhalen...

Joop: Waarom nodig je hen dan uit?

Tine: Dat heet "netwerken", duifje... Zo draag ik bij aan jouw carrière. Bovendien moeten we het liefdadigheidsconcert van volgende week nog doornemen.

Joop: Nou vooruit, neem afscheid en ga terug naar huis! *(Hij wil haar een zoen op de wang geven, maar Tine houdt hem haar hand voor, die Joop dan maar kust. Hij loopt naar de poort, groet ondertussen Freek en blijft bij de poort nog even staan)*

Joop: Nou, vooruit, ga naar huis! *(gebaart met zijn handen dat ze moet gaan)* Hup!

Tine: Ja, ja, ik poeder eerst even mijn gezicht... *(Joop slaat zijn ogen ten hemel en gaat naar binnen. Tine poedert met veel omhaal haar gezicht. Freek loopt haar met een onderzoekende blik tegemoet)*

Freek: Goedemorgen, hoogheid...

Tine: *(schrikt even en kijkt Freek dan met een vies gezicht aan)* Pardon?

Freek: Ik zei: Goedemorgen! (*Hij maakt een buiging*)

Tine: Meneer...! Ik zou het op prijs stellen als u iets meer afstand nam. Uw odeur is weerzinwekkend.

Freek: (*Beledigd*) Weerzinwekkend? Hoe komt u daar toch bij? (*Voor zichzelf*) Alhoewel... misschien kan een douche toch geen kwaad... Ik zal even bij de het tankstation langs gaan, kan ik me daar even oprispen... (*hardop, tegen Tine*). Mevrouw, u heeft helemaal gelijk: In de nabijheid van uw ijle lucht verbleekt alles... Gegroet! (*af*)

Tine: Dat had hij gauw door... Wat een vlerk zeg! Maar smaak heeft hij wel. (*Ze stift haar lippen, achter haar komt Vera Pley met haar viskar het toneel op*) Die vent stonk naar... (*Ze snuffelt*) naar... vis?

Vera: Ha Tine! Mijn lievelingszus...

Tine: Vera? Wat doe jij hier?

Vera: (*Zet viskar neer en plaatst een reclamebord*) Tsja, wat doet een visverkoopster? (*Kijkt rond*) Vis verkopen, denk ik.

Tine: Ja, maar moet dat hier? En nu?

Vera: Ik dacht: Ik probeer eens wat nieuws: Een harinkje op maandagmorgen. Ideaal tegen de weekendkater.

Tine: Nou ja zeg, maar toch niet hier, voor de poort van de Fraterman-fabriek!

Vera: Waar elke ochtend veel mensen langskomen. Joop zal het vast wel goedkeuren, we zijn immers allebei ondernemers.

Tine: Stel je alsjeblieft niet op één lijn met Joop, zeg. Belachelijk.

Vera: (*Terwijl ze alles verder inricht*) De één verkoopt koek, de ander verkoopt vis. Wat is het verschil?

Tine: (*Wuift met haar zakdoekje onder haar neus*) Nou, ik constateer wel degelijk een onderscheid...

(*Denkt even na*)

Zeg, Vera...?

Vera: Hm?

Tine: Hoe gaat het eigenlijk met moeder?

Vera: Ze leeft nog.

Tine: Doe niet zo flauw zeg. Dat weet ik heus wel. Ik heb haar onlangs nog gesproken.

Vera: Wanneer?

Tine: Nou dat was... Nog niet zo lang geleden... Toch? Het regende. Ik weet het nog precies.

Vera: Drie weken geleden dus. Je zou met haar gaan wandelen.

Tine: Maar het regende. En ik moest naar de kapper.

Vera: En daarom heb je haar afgebeld.

Tine: Nou, dan heb ik haar toch gesproken? Dat is in elk geval iets...

Vera: Voor je informatie: Het gaat goed met haar. Morgen is ze jarig, het zou leuk zijn als je er aan dacht.

Tine: *(Verbergt haar schrik)* Natuurlijk heb ik er aan gedacht. Ik was zelfs net op weg naar de bakker voor een taart.

Vera: Ah! Een taart van een taart dus... Dat zal moeder leuk vinden. Hoe laat ga je? Als je om een uur of twee gaat kunnen we samen, dat vindt ze vast leuk

Tine: *(Pakt haar handtas)* Ik zal even in mijn agenda kijken... Oh, deksels! Morgenmiddag kan ik niet. Ik heb een belangrijke bespreking. Morgenvroeg dan maar even.

Vera: *(pakt een haring)* Goed dan. Maar vergeet het niet. Harinkje?

Tine: Alsjeblieft, zeg... Ik heb net gegeten.

Vera: Heel gezond hoor, en je wordt er niet dik van.

Tine: Nou... Vooruit dan maar. Maar ik eet hem later op. *(Ze pakt met een vies gezicht met haar vingertoppen de haring aan en loopt er mee weg. Op de rand van het toneel kijkt ze om zich heen wat ze met de haring zal doen. Uiteindelijk stopt ze hem in haar winkeltas. Vera kijkt er hoofdschuddend naar, gaat op een klapstoeltje zitten dat ze heeft meegebracht en pakt een krant. Na een poosje komt Els Honthorst naar buiten met een schort om)*

Els: Hé, hallo, mevrouw Pley. Komt u tegenwoordig ook op maandag?

Vera: Vandaag voor het eerst, mevrouw Honthorst. Een experimentje om te kijken of ik vandaag iets kan verkopen. Een mens moet toch wat doen om zijn hoofd boven water te houden.

Els: *(Loopt naar Vera toe)* Praat me er niet van. Jan maakt zich volgens mij ook zorgen: het gaat slecht in de bouw. Ik ben blij dat ik ook nog een klein inkomen heb.

Vera: U meent het? Wat voor werk doet u dan?

Els: Ik naai kleding. Via internet krijg ik tegenwoordig heel wat opdrachten.

Vera: Via internet? Tsja, dat is de toekomst, denk ik. Maar ik heb er niets aan. Een digitale paling lijkt me helemaal niks.

Els: En Jan heeft er ook niks aan. Die moet hout in zijn handen hebben. Wat kost de kabeljauw? Ik wil Jan vanavond wel eens verrassen.

(Jente Jeuring komt op. Ze kijkt een beetje verbaasd naar de viskar, pakt een pen uit haar tas en schrijft iets in een notitieboekje. Vervolgens gaat ze als klant achter Els Honthorst staan)

Vera: Kabeljauw is duur vandaag. Maar ik heb wel een paar heerlijke lekkerbekjes...

Els: Doet u dat dan maar. Twee lekkerbekjes.

Vera: *(Terwijl ze de vis inpakt)* Wat naait u zoal?

Els: Ach, van alles. De laatste tijd weer veel turnpakjes. Maar ik heb ook wel eens een trouwjurk gemaakt.

Vera: Zo? Dat is niet mis... Vier Euro alstublieft.

Els: *(Haalt haar portemonnee uit haar schort en betaalt)* Bedankt. Staat u er vrijdag weer?

Vera: Natuurlijk. En woensdag ook. Elke verkochte vis is er één!

Els: Als er één vis over de dam is...

Vera: ... gaat-ie dood! Tot kijk, mevrouw Honthorst. *(Els af door huisdeur. Vera spreekt Jente Jeuring aan)*

Mevrouw Jeuring, ken ik u helpen?

Jente: Pondje kabeljauw, alstublieft. Wel goed fileren.

Vera: Kabeljauw is duur, hoor.

Jente: Nou en? *(Ze pakt een spiegelkje en een poederdoos uit haar tas en poedert haar wangen, terwijl Vera de vis schoonmaakt en inpakt)*

Vera: En, is het druk op het gemeentehuis? Nog veel vergunningen afgegeven de laatste tijd?

Jente: Niet zo heel veel. De wetten worden steeds strenger.

Vera: Dus de ambtenaren hebben niet zoveel te doen?

Jente: Is dat een vraag of een grap? Van ambtenarengrappen houd ik niet, mevrouw Pley...

Vera: Oh nee hoor, over luie ambtenaren durf ik geen grappen te maken. Dat moet je juist allemaal heel serieus nemen.

Jente: Als u dat maar weet.

Vera: Schrijft u nog steeds stukjes voor de krant, mevrouw Jeuring?

Jente: Ach, u leest de krant ook nog wel eens voordat u er vis in verpakt?

Vera: Nou ja, lezen... Het meeste nieuws zie ik op t.v. Alleen de overlijdensadvertenties en het gemeentenuws vind ik interessant. Dat is dan zeven Euro.

Jente: *(pakt de vis aan, maar betaalt niet)* Leest u ook wel eens de gemeentepagina, met vergunningen en zo?

Vera: Hoezo?

Jente: Dan had u kunnen weten dat u een extra vergunning nodig heeft als u ook op maandag vis gaat venten. Of heeft u al zo'n vergunning?

Vera: Ik geloof het niet, nee...

Jente: Dan bent u in feite strafbaar. Kan u een fikse boete kosten.

Vera: Shit...

Jente: Komt u morgen maar even langs op het gemeentehuis. Misschien kan ik een goed woordje voor u doen. Wat kostte de

kabeljauw ook al weer?

Vera: *(Is even beduusd)* Oh, uh... Ach laat u maar zitten. Rondje van de zaak, zullen we maar zeggen.

Jente: Tja, je weet nooit waar het goed voor is, mevrouw Pley... Goedendag! *(Jente Jeuring af)*

Vera: Goedendag.... *(Vera kijkt Jente even na en gaat dan de krant lezen.. Rechts neemt Joop plaats achter zijn bureau neemt zijn post door. Van achter hem komt Cora binnen)*

Cora: Meneer Fraterman, er is iemand voor u. Een zekere meneer Honthorst.

Joop: Honthorst? Ik had toch geen afspraak? *(kijkt in zijn agenda)*

Cora: Jan Honthorst is de buurman. Hij is door de achterdeur binnengekomen.

Joop: De buurman? Ach... *(Gebaart dat ze hem binnen moet laten. Jan komt binnen, met zijn werkkist nog in zijn handen)*

Joop: Meneer Honthorst! Wat kan ik voor u doen? Toch geen klachten over geluidsoverlast of zo?

Jan: *(Ietwat ongemakkelijk)* Nee, nee... Ik... eh... Ik wilde u wat vragen.

Joop: *(Kijkt hem vragend aan)* Ja?

Jan: Ziet u... Ik zit al een tijdje zonder werk. Er wordt amper nog gebouwd. En nou dacht ik... Misschien dat ik bij u wat klussen kan doen?

Joop: *(Staat op en loopt naar Jan toe. Hij roept naar achter)* Cora? Kun je twee koppen koffie brengen?
(tegen Jan) Zonder werk zegt u? Al lang?

Jan: Zes weken. Het wordt een beetje knijpen nu, ziet u.

Joop: Dat kan ik me voorstellen. Zo, zo... Dat is niet gemakkelijk voor een gezin.

Jan: We hebben geen kinderen. Enne... mijn vrouw weet nog van niets. Ik heb het haar niet verteld, omdat ik dacht dat ik zo weer werk zou hebben. En nu...

Joop: Nu durft u niet meer? Tja, zo'n vrouw heb ik ook. Gaat u toch zitten.

Jan: Ik kan van alles hoor, Van huis uit ben ik timmerman, maar ik ben ook handig met elektriciteit en met leidingen. En ik kan...

Joop: Koekjes bakken?

Jan: ... Nee. Geen koekjes.

Joop: Want dat doen we hier, buurman. We bakken koekjes. En voor al het onderhoud in de fabriek hebben we contracten afgesloten. Een eigen technische dienst is er al lang niet meer. En zelfs de koekjes...

Jan: Wat is er met de koekjes?

Joop: Het zijn er soms teveel. Althans, we maken er teveel. Ik heb zelfs al mensen moeten ontslaan. Zoals u ziet heb ik al geen secretaresse meer.

Jan: Dat wordt dus niks. (*zucht*) En u vertelt het ook niet tegen uw vrouw...?

Joop: Die koopt vandaag een heel dure jurk voor het benefietconcert van volgende week. Als ik haar een beetje goed ken komt ze straks binnen om hem te laten zien.

Jan: Ze weet dus ook van niets?

Joop: Dat hoeft ook niet. Ik ben niet werkeloos. We komen er wel weer boven op. We moeten alleen wel wat meer aan reclame doen. En zorgen dat we niet al te veel uitgaven hebben. (*Cora komt binnen met de koffie*).

Ah, dank je Cora. Lekker.

Cora: (*tegen Jan*) Wilt u er een koekje bij?

Jan: (*schiet in de lach*) Welja... Doe er maar twee!

Cora: Hi, hi... Twee?

Joop: Tuurlijk, Cora... Meneer Honthorst helpt om onze omzet te vergroten! Neem je zo even pauze?

Cora: Is het al weer zo laat? Ik dacht dat...

(*ze wordt onderbroken door de schelle stem van Tine uit de coulissen*)

Tine: Duifje!

Cora: Oh, daar is mevrouw...! Ik ga pauze houden!

Tine: (*Komt met veel bravoure binnen*) Duifje waar ben... Ah je hebt bezoek?

(*tegen Cora*) Ga jij maar weer vlug aan het werk hè? Van lanterfantent wordt niemand beter.

(*Cora af met een beledigd gezicht. Tine kijkt Jan vragend aan*)

En u bent?

Jan: (*Staat op en wil haar een hand geven*) Jan Honthorst, ik ben de buurman.

Tine: (*Geeft Jan een slap handje*) Buurman? Zo,zo... (*Wendt zich tot Joop*) Duifje, je moet toch echt iets doen aan die meiden achter. Daarnet stond er een machine stil.

Joop: Cora bracht mij koffie. Ze kan maar één ding tegelijk.

Tine: (*Doet haar jas open en kijkt Joop aan*) Jas! (*Joop springt op en neemt haar jas aan*) Ze bracht je koffie? Daar heb je toch je secretaresse voor? Of is die ook al weer met wat anders bezig? Als iedereen hier nou eens gewoon deed waarvoor hij is aangesteld en zich niet voortdurend door andere zaken liet onderbreken...

Joop: Lief dat je langskomt op mijn werk, schat.

Tine: *(Kijkt hem niet begrijpend aan)* Jij bent de directeur, duifje. Jij moet vooral toezien hoe anderen werken. Wil je mijn jurk zien?

Joop: *(met blik van verstandhouding naar Jan)*
Ik kan niet wachten.

Tine: *(terwijl ze de jurk uit de tas haalt en voorhoudt)* Het is een creatie van Gucci. Uit de nieuwste collectie, dus geen zorgen dat een ander het ook heeft.

Joop: Daar lag ik ook echt wakker van...

Tine: *(Ze houdt de jurk voor. Voor op de jurk zit een grote vlek)* Nou? Wat vind je?

Joop: Tsja... Heel... Interessant... Ik begrijp die modeontwerpers nooit helemaal.

Tine: *(Kijkt hem verbaasd aan)* Nee. Natuurlijk niet. Daar ben je iets te beperkt voor.

(draait zich abrupt om naar Jan). Buurman! Geeft u nou eens een helder commentaar op dit topontwerp!

Jan: Er zit een vlek op en het stinkt.

Joop: Ja. Nou je het zegt. Heb je ook parfum gekocht, Tine?

Jan: Het ruikt naar vis.

Tine: *(Draait verschrikt de jurk om en bekijkt de voorkant. Ze gilt)*
Aah! Een catastrofe! *(ze zakt in de stoel van Joop)* Je wil niet weten wat die jurk me gekost heeft! Kan ik weer opnieuw gaan shoppen! En dat allemaal door die haring van Vera!

Joop: *(Terwijl Jan in de tas kijkt en er de vis uithaalt)* Ik wil eigenlijk toch wel weten wat het gekost heeft.

Tine: De rekening zit in de tas. *(Jan geeft Joop de rekening en bekijkt de vis)*

Jan: Er zit allemaal pluis op. Zonde van die haring.

Joop: *(leest met afgrijzen de rekening)* Jij gaat voorlopig maar niet shoppen. Er hangt vast wel nog iets in de kast.

Tine: *(Staat op en gooit ze de jurk in de hoek)*

Jij... Jij... snapt er ook helemaal niets van! *(Grist haar jas mee en gaat boos af)*

Jan: *(Met in zijn ene hand de vis, pakt met de andere hand de jurk op en bekijkt hem)*. Hm. Lijkt me niet al te moeilijk. Daar kan Els wel wat mee. Mag ik deze meenemen?

Joop: *(zakt in zijn stoel)* Dat was een maandsalaris... *(gebaart naar Jan dat hij weg kan gaan)* Neem maar mee. Maak er maar een poetsdoek van. *(Jan af. Tine komt woedend door de fabriekspoort naar buiten. Daar staan Cora en Sandrine te pauzeren met een sigaretje in de hand. Vera staat bij haar viskar)*

Tine: *(Praat zeer luid. De dames schrikken)* Vera Pley! Door jouw schuld is mijn Gucci naar de knoppen!

Vera: Je wat?

Tine: Mijn jurk! Geruïneerd door die vis van jou.

Sandrine: Ik schrik me te pletter!

Cora: Je kent haar wel, maar toch verwacht je het niet...

Tine: *(Draait zich woest om naar hen)* Houden jullie je er alsjeblieft buiten!

Sandrine: Dit is anders wel openbare ruimte hoor. We mogen zeggen wat we willen.

Tine: Helemaal niet. Jullie moeten aan het werk. *(Gebaart dat ze weg moeten gaan)*

Sandrine: We hebben pauze. Nog tien minuten.

Tine: Jullie hebben altijd pauze of werken te langzaam. Het is een schande!

Cora: Als we geen pauze mogen hebben gaan we staken.

Sandrine: Precies. We staken.

Cora: *(Steekt een slappe vuist omhoog en spreekt melig)* Lang leve de revolutie. Hi, hi..

Tine: Dat is... ongehoord! *(pakt haar mobiele telefoon uit haar jaszak)* Wacht maar! Ik bel direct de politie! De Mobiele Eenheid! *(Terwijl ze haar telefoon bedient komt van links Dinie Pley aan, achter een rollator)*

Vera: *(Tegen Tine)* Laat maar, Tine. Daar komt de M.E. al aan...

Dinie: Tine Pley! Met jou moet ik even een hartig woordje spreken. *(Tine doet vlug haar mobieltje weer in haar jaszak en zet een gemaakte glimlach op)*

Tine: Moeder! Wat een verrassing.

Dinie: Voor jou zeker. Fijn dat je me nog herkent. Waarom kom je nooit eens langs? *(Freek komt ook weer op en bekijkt de dames van een afstandje)*

Tine: Druk, druk, druk... Maar ik kom morgen toch? Voor je verjaardag?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto